न्प्रवर्ग्येण चर्ति सप्रवर्ग्ये ॥१॥ ननु चैतरुक्तमेव (६. २. १३) प्रवर्ग्यापसदावत इत्य-वाच्यमत्र : सत्यमेव : तत्र समासनिर्देशात् [इक् निय]मार्थाऽयमारम्भः । देवः सक् प्रवर्धेण वर्तता इति सःग्यः प्रःग्यवान्यज्ञः तस्मिन् । प्रत्यक् सायम्प्रातः प्रा-गुपसदः प्रवर्ग्यचर्णां कर्तव्यम् । अपिक्तिदारे प्रवर्ग्यचर्णम् ॥५॥ विमिते । देव॰ ग्रिपिक्तिानि कपाठकरादिना डिङ्कतानि दाराणि यस्य । ॥३॥ संनिधाने अपि सित दर्शनमात्रप्रतिषेधः । देवः पत्या मकावीरस्य दर्शनं न कर्तव्यम् । ग्रननृत्तिभिश्च ॥४॥ चशब्दाद्दर्श[नम् : ना]नृत्तिर्येषाम् तेऽन-नूक्तयः । देव॰ ग्रवैदिकाः । यावरुक्तम् ॥५॥ [प्रत्य] स्विधानार्द्धमाणाम् र म्रतोऽपूर्वः प्रवर्ग्यः वया पिएउपितृवज्ञः सत्यपि द्रव्यसामान्ये तदद्यमपि । देवः ग्रपूर्ववात् न द्यस्य कापि प्रकृतिरिति । ग्रतो पावद्त्रोच्यते तावदेव भवति ना-धिकमित्यर्थः । परिघर्म्यमौरुम्बर्म् ॥६॥ देवः धर्मसम्बन्धि यत्पात्रज्ञातं का-ष्ठमयमुपयमन्यादि । मौज्ञं त्रिवृद्रज्ञव्यम् ॥७॥ [र्]ज्जुज्ञातं मौज्ञं त्रिवृद्भव-ति । देव॰ तत्रापवादमारु · वाल्वजं भे विवानमासन्बी दुम्बर्या स्कन्धमा-त्र्याः ॥६॥ देव॰ यतमानस्कन्धप्रमाणपादाया ग्री॰र्यासन्या बाल्ब[तं] बाल्बमयं वि-वानं [वि]वानरु तुर्भवित । पूर्वेण गार्रुपत्यं प्राचः कुशानास्तीर्व पात्रासाद्नं हन्हम् ॥१॥ गार्क्[पत्यस्य पुरस्तात्प्रागये]षु कुशेषु हन्हं पात्राण्यासाद्यति [देव॰ पूर्व द्वारापिधानं शानिकर्णं च कृवा] । तान्याक् : उपयमनीं मकावीर्म् परी-शासी पिन्वने रीहिणकपाले रीहिणहवन्यो च सुचावनुत्कोर्णे स्यू-णामगूष्वम् धृष्टी शतमाने मुज्जप्रत्वान्विकङ्गतशकलान्विध्शतिं प्रदिशमा-त्रान् सुवं मुझवेदम् धवित्राणि परिधींश्च रुद्धासंदानम् श्चासन्दीं कृषाजि-नम् ग्रिभिष्ठ सिकताः खरार्था अर्थवच ॥१०॥ ग्रर्थ॰च यत्तदासाद्यति पृथक्पाठक-रणम् कार्यक्रमो यथा स्यादिति इतरेषां तु पाठक्रम रव । देव॰ उप॰नीमी दुम्बरीं बाङ्गप्रमाणां मकापुष्करां सुचम् प्रचरणीयम् । परीशासी संदंशाकारी । गोर्बन्धना-ग्रताबन्धनायः शङ्कः कोलको मयूषः धृष्टो उपवेषौ ग्रीरुम्बरी एकं र्जतशतमानम् द्वितीयं मुवणशतमानम् ग्रीडम्बर्मरिबमात्रं सुवम् मुजनयं

१) Thus A. वाल्ब ३. बाल्ब॰ M. K (ल्बा pr. m.). बाल्म १. २) मयूपं R. A.